

Mihail Cruceanu

Fecioarele pale

În clarul de lună - fantastic convoi -
Fecioarele pale cu ochii de vise
Treceau pe aleea cu veștede foi,
Fecioarele pale cu ochii de vise.

Purtau diafane mantale de gaze
Fecioarele pale cu ochii de vise,
În părul lor roze și albe narcise,
La piepturi topaze și-n suflet topaze,
Fecioarele pale cu ochii de vise.

Pe-aleea uitărei fecioarele pale,
Fecioarele pale cu ochii de vise,
Cîntau o baladă și noaptea murise
Pe buzele triste - strivite petale -
Fecioarele pale cu ochii de vise.

Tîrziu pe aleea pe care trecuse
Fecioarele pale cu ochii de vise,
Trecu și iubirea-mi în păr cu narcise;
Spre țări neștiute cîntînd dispăruse
Fecioarele pale cu ochii de vise.

În urma lor magic murit-a cascada
De mistice glasuri, scăldată-n abise:
În noapte, ascultă cum plînge balada
Fecioarelor pale cu ochii de vise.

(Mihail Cruceanu, *Fecioarele pale*, în *Antologia poeziei simboliste românești*, ed. Lidia Bote, EPL, București, 1968, p. 334)